

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 666/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. O.	Punkt I , II oraz III wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 27 sierpnia 2019 r około godz. 20.00 w miejscowości K.	a. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. O.	k.91v-92,113v-114,120-120v,158,251v-252; k.252v	

nietrzeźwy J. O. wszedł do samochodu m-ki M. (...) nr rej. (...) z zamiarem jazdy do P.. Wraz z oskarżonym jechał S. P., który zajmował fotel pasażera. Wykonując manewr cofania oskarżony uderzył tyłem swojego pojazdu w zaparkowany samochód S. (...) nr rej. (...) należący do K. P.. J. O. nie zaprzestał jazdy i odjechał swoim samochodem w kierunku P.. Świadkowie zdarzenia poinformowali o zajściu właścicielkę pojazdu, która niezwłocznie zawiadomiła telefonicznie Komendę Powiatową Policji w P..

2. Policjanci P. P. i M. K. patrolujący radiowozem V. (...) miasto P. około godz. 20.51 otrzymali od oficera dyżurnego KPP w P. informację o nietrzeźwym kierowcy jadącym samochodem m-ki M. od strony miejscowości K.. Funkcjonariusze udali się na wskazana drogę, gdzie za miejscowością M. minęli się z jadącym z kierunku przeciwnego oskarżonym. Policjanci udali się w pościg za pojazdem oskarżonego, który mimo włączonych sygnałów świetlnych i dźwiękowych w radiowozie i sygnałów do zatrzymania samochodu, nie podporządkował się poleceniu zatrzymania się i rozpoczął ucieczkę. Funkcjonariusze

b. Zeznanie S. P.	k. 26v,253-253v
c. Zeznanie Ł. M.	k. 30v-31,276v-277
d. Zeznanie M. G.	k.72v-73,254-254v
e. Zeznanie J. W.	k.69v-70,255-255v
f. Zeznanie T. S.	k.87v-88,255v-256
g. Zeznanie P. P.	k.56v,256-256v
h. Zeznanie M. K.	k.34v-35,243v-254
i. Zeznanie K. C. (2)	k.40v-41,254v-255
j. Zeznanie M. C.	k.277-277v
k. Zeznanie A. M.	k.277v
l. Zeznanie I. M.	k. 278
m. Zeznanie B. M.	k.281v, 37v-38
n. Zeznanie K. T.	k. 53v
o. Zeznanie K. P.	k.6-16,78-80
p. Protokół oględzin samochodu M. (...)	k.43-47
q. Protokół oględzin samochodu S. (...)	k.59-63
r. Protokół oględzin osoby M. G.	k.99-105
s. Protokół oględzin radiowozu V. (...)	k. 134-135
t. Protokół pobrania krwi ze sprawozdaniem z badania	k.175-177
u. Protokół odtworzenia nagrań	

prowadzili pościg za samochodem oskarżonego po miejscowości M. , okolicznych lasach a następnie miejscowości I.. Następnie J. O. skierował się do P., zajeżdżał drogę prowadzącemu pościg pojazdowi policyjnemu doprowadzając do bocznego zderzenia się pojazdów w następstwie czego częściowo oderwał się tylni zderzak w samochodzie oskarżonego.

3. Do pościgu ulicami (...) przyłączył się patrol w składzie (...) oraz J. W., którzy jechali radiowozem K. C. (1). Na ulicy (...) funkcjonariuszom jadącym radiowozem m-ki V. (...) udało się wyprzedzić samochód oskarżonego a następnie zwalniać go przed blokadą na ulicy (...) – ustawionym w poprzek jezdni radiowozem m-ki O. (...), którym poruszali się policjanci M. G. i Ł. M..

4. Oskarżony znacząco ograniczył swoją prędkość, mimo to wjechał na chodnik omijając jadący przed nim radiowóz policyjny a następnie skierował swój samochód w stronę stojącego na drodze policjanta M. G.. Funkcjonariusz ten zmuszony był odskoczyć w bok aby uniknąć potrącenia. Swoim zachowaniem oskarżony zastosował przemoc wobec policjanta

<p>aby zmusić go do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na zatrzymaniu uciekającego J. O.. Następnie wykorzystując, że samochód oskarżonego jechał z niewielką prędkością, policjant M. G. wsunął głowę przez otwartą szybę od strony pasażera chcąc zatrzymać jadący samochód oskarżonego. Nie udało mu się to i upadł na chodnik. J. O. po skręcie w prawo kontynuował ucieczkę drogą gruntową, która okazała się być ulicą ślepą, bez możliwości wyjazdu. Po zatrzymaniu samochodu oskarżony został obezwładniony przez ścigających go funkcjonariuszy.</p> <p>5. We krwi pobranej od oskarżonego o godz. 22.40 stwierdzono 1,29 promila alkoholu.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>J. O.</p>	<p>Punkt I oraz III wyroku.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>1. Oskarżony J. O. w dniu 27 sierpnia 2019 r około godz. 20.00 rozpoczynając jazdę samochodem w K. a następnie jadąc do P. oraz oddalając się pojazdem przed pościgiem policyjnym był trzeźwy. Wcześniej wypił tylko jedno piwo około godz. 17.00-18.00.</p> <p>2. Oskarżony J. O. nie skierował samochodu w stronę próbującego zatrzymać go policjanta M. G..</p>	<p>a. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. O.</p> <p>b. Zeznanie S. P.</p> <p>c. Zeznanie Ł. M.</p> <p>d. Zeznanie M. G.</p> <p>e. Zeznanie J. W.</p> <p>f. Zeznanie T. S.</p> <p>g. Zeznanie P. P.</p> <p>h. Zeznanie M. K.</p> <p>i. Zeznanie K. C. (2)</p> <p>j. Zeznanie M. C.</p> <p>k. Zeznanie A. M.</p> <p>l. Zeznanie I. M.</p> <p>m. Zeznanie B. M.</p> <p>n. Zeznanie K. T.</p> <p>o. Zeznanie K. P.</p> <p>p. Protokół oględzin samochodu M. (...)</p> <p>q. Protokół oględzin samochodu S. (...)</p> <p>r. Protokół oględzin osoby M. G.</p> <p>s. Protokół oględzin radiowozu V. (...)</p> <p>t. Protokół pobrania krwi ze sprawozdaniem z badania</p> <p>u. Protokół odtworzenia nagrań</p>	<p>k.91v-92,113v-114,120-120v,158,251v-252; k.252v k. 26v,253-253v k. 30v-31,276v-277 k.72v-73,254-254v k.69v-70,255-255v k.87v-88,255v-256 k.56v,256-256v k.34v-35,243v-254 k.40v-41,254v-255 k.277-277v k.277v k. 278 k.281v, 37v-38 k. 53v k.6-16,78-80 k.43-47 k.59-63 k.99-105 k. 134-135 k.175-177</p>	
<p>OCena DOWOdów</p>			

<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.1-3 1.1.1-5 1.1.1-5</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego Zeznania świadków (pkt b-o) Pozostałe dokumenty w aktach sprawy (pkt p-u)</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego J. O. częściowo zasługują na wiarę. Mężczyzna przyznał, że rozpoczynając jazdę w K. uderzył tyłem swojego samochodu samochód m-ki S. (...) K. P.. Przyznał również, że nie zatrzymał pojazdu, mimo sygnałów funkcjonariuszy do zatrzymania samochodu. Okoliczności te wynikają bezspornie z innych dowodów, w szczególności zeznań przesłuchanych świadków.</p> <p>Sąd dał wiarę przesłuchanym w sprawie świadkom.</p> <p>Przesłuchiwane osoby, podały jedynie to co zdołały zaobserwować i zapamiętać, każdy ze swojej perspektywy obserwacyjnej.</p> <p>Funkcjonariusze Policji nie mieli żadnego interesu aby zeznawać nieprawdziwie odnośnie przebiegu zdarzeń. Zeznania świadków korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego, w zakresie w którym uznano je za wiarygodne, oraz z informacjami wynikającymi z innych dokumentów w sprawie, zwłaszcza zawartymi w</p>	

		<p>protokołach oględzin pojazdów biorących udział w zdarzeniach. Należy nadmienić, że zeznania powołanych przez oskarżonego świadków: A. M., I. M. i B. M. mają niewielki związek z przedmiotem postępowania.</p> <p>Świadkowie ci nie widzieli zdarzenia a wiedzę na ten temat czerpią z zasłyszania. Z kolei świadek S. P. z uwagi na swoją niepełnosprawność intelektualną, nie był w stanie przypomnieć sobie szczegółów zdarzenia. Jego wiedza na ten temat była w zasadzie wiedzą szcątkową (zob. opinia biegłej psycholog T. K. k. 252v).</p> <p>Nie zaistniały okoliczności nakazujące wątpić w prawdziwość informacji wynikających z załączonych do akt dokumentów.</p>	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2.1-2</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sąd częściowo nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego J. O.. Oskarżony wyjaśniał</p>	

		<p>nieprawdziwie twierdząc, że wypił tylko jedno piwo i był trzeźwy w czasie jazdy samochodem. Twierdzeniom tym przeczy wynik badania krwi pobranej od J. O., w której stwierdzono obecność 1,29 promila alkoholu (k.134-135). Krew pobrano po zatrzymaniu J. O. przez Policję, co nastąpiło w wyniku podjętego pościgu bezpośredniego. Nie dano również wiary oskarżonemu twierdzącemu, że nie próbował najechać samochodem na policjanta. Wyjaśnienia w tym zakresie sprzeczne są z zeznaniem pokrzywdzonego M. G. k. 30v-31, 276v, Ł. M. k.253 oraz świadka P. P. k.88. Po ominięciu radiowozu m-ki V. (...) pojazd oskarżonego jechał wolno poboczem wprost w kierunku próbujących zatrzymać go dwóch policjantów. Gdyby M. G. nie odskoczył, nie zszedł z toru jazdy, doszłoby do jego potrącenia przednią częścią samochodu oskarżonego.</p>	
	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	II. , III.	J. O.

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
Zgodnie z przepisem art. 129 ust. 1 i 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym wykonujący czynności na drodze policjant uprawniony jest do wydawania uczestnikowi ruchu wiążących poleceń co do sposobu korzystania z drogi lub używania pojazdu. Czynność sprawcza przestępstwa ucieczki przed pościgem prowadzonym przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego polega na niezastosowaniu się do polecenia zatrzymania pojazdu i kontynuowaniu dalszej jazdy. Przestępstwo z art. 178b kk zagrożone jest karą od 3 miesięcy do lat 5 pozbawienia wolności. Oskarżony J. O. nie zastosował się w miejscowości M. do polecenia zatrzymania pojazdu wydanego przez policjantów za pomocą sygnałów dźwiękowych i świetlnych i podjął ucieczkę. W trakcie pościgu prowadzonego w okolicy oraz po mieście P. J. O. w dalszym ciągu lekceważył polecenia policjantów do niezwłocznego zatrzymania samochodu.		

W myśl art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym zabrania się kierowania pojazdem osobie w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z art. 178a § 1 kk kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Oskarżony J. O. dobrowolnie spożywał alkohol, wprowadzając się w stan nietrzeźwości. Następnie, mając świadomość swego stanu, prowadził pojazd mechaniczny M. (...) nr rej. (...) na drodze publicznej – drodze krajowej DK (...) na odcinku K. – P. a następnie po mieście P..

Pojęcie stanu nietrzeźwości zostało zdefiniowane w sposób precyzyjny w art. 115 § 16 kk. Stan nietrzeźwości w rozumieniu tego przepisu zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. We krwi

<p>pobranej od J. O. stwierdzono 1,29 promila alkoholu, a zatem u oskarżonego stwierdzono stan nietrzeźwości.</p>			
#	<p>1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		<p>J. O.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Sąd uznał, że zarzucony oskarżonemu czyn I. nie nosi cech przestępstwa czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego z art. 223 § 1 kk. W orzecznictwie sądowym istnieje rozbieżność co do tego czy samochód można zaliczyć do innych niebezpiecznych przedmiotów podobnie jak broń palna czy nóż. Rozpoznający niniejszą sprawę sąd, bazując na ustaleniach sprawy, przyjął że oskarżony użył swojego samochodu wobec pokrzywdzonego funkcjonariusza M. G., jednakże pojazd ten nie posiada cech przedmiotów opisanych w dyspozycji przepisu art. 223 § 1 kk. Pojazd oskarżonego poruszał się z niewielką prędkością, jak twierdzą świadkowie – właściwie „toczył się”. Widząc skierowany w jego stronę samochód policjant zdążył</p>			

odskoczyć , zejść z toru jazdy a następnie zdołał przez otwartą szybę pasażera podjąć próbę jego zatrzymania. Prząd samochodu oskarżonego nie posiada elementów tnących jak nóż, tym bardziej nie posiada cech broni palnej (zob. zdjęcia k. 10-16). Jest to przedmiot twardy, tępokrawędzisty. W ocenie sądu zachowaniem swoim oskarżony chciał wystraszyć policjanta, co najwyżej potrącić go z niewielką prędkością. Zachowaniu temu towarzyszyła motywacja ucieczki, udaremnienia kontroli policyjnej, która niewątpliwie ujawniłaby stan nietrzeźwości. Tym samym zastosował wobec pokrzywdzonego przemoc aby zmusić go do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na zatrzymaniu uciekającego J. O.. Czyn oskarżonego sąd zakwalifikował więc jako występki z art. 224 § 2 kk zagrożony karą pozbawienia wolności do lat 3.

#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. O.	I. II. III.	I., II. , III.	Wymierzając kary J. O. za popełnienie przypisanych mu przestępstw z art. 224 § 2 kk, art. 178b kk i art. 178a § 1 kk. wzięto pod uwagę dyrektywy sądowego wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk. Oskarżony, w ocenie sądu działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim w przypadku każdego z czynów. J. O. posiada lekceważący stosunek wobec obowiązującego porządku prawnego. Oskarżony w miejscowości K. rozpoczął jazdę
J. O.	IV.	I. II. III.	
J. O.	V.	II.	
J. O.	VI.	III.	
J. O.	VII.	V., VI.	
J. O.	VIII.	III.	
J. O.	IX.	IV	

samochodem, mimo tego że wcześniej spożywał alkohol. Wykonując manewr cofania uderzył w zaparkowany samochód K. P.. Nie zatrzymał się i kontynuował jazdę drogą krajową w stronę odległego o około 13 km P.. Znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,29 promila alkoholu we krwi, stwarzał zagrożenie dla innych uczestników ruchu w tym dla przewożonego samochodem pasażera S. P.. Tym bardziej stwarzał zagrożenie podejmując ucieczkę przed Policją w obszarze zabudowanym. W pościgu za oskarżonym ulicami (...) uczestniczyły 3 radiowozy policyjne. Oskarżony nie zawahał się przed zajeżdżaniem drogi policjantom, doprowadzając między innymi do kolizji z radiowozem m-ki V. (...) , przekraczał oś jezdni, zjeżdżał na chodniki. Skierował także swój samochód w stronę próbującego go zatrzymać policjanta M. G.. J. O. nie podporządkował się wielu poleceniom do zatrzymania samochodu.

Na korzyść oskarżonego sąd poczytał jego częściowe przyznanie się do winy wynikające z treści wyjaśnień. Na podstawie art. 224 § 2 kk w zw. z art. 224 § 1 kk sąd wymierzył oskarżonemu za popełnienie czynu

I. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 178b kk wymierzył oskarżonemu za popełnienie czynu II. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 178a § 1 kk wymierzył oskarżonemu za popełnienie czynu III. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie sądu wymierzone kary są adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia szkodliwości społecznej przypisanych mu czynów.

Na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk sąd orzekł karę łączną roku pozbawienia wolności. Kierując się względami wymienionymi w art. 85a kk sąd orzekł karę łączną z zastosowaniem częściowej absorpcji kar. Z uwagi na okoliczności sprawy , lecz również dotychczasowy sposób życia a przede wszystkim wielokrotną karalność (k. 265-267) , orzeczenie kary o charakterze wolnościowym jest pozbawione uzasadnienia.

Sąd na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 kk orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny za popełnienie czynu z art. 178b kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów

mechanicznych na okres 2 lat. Taki okres odpowiada stopniowi niebezpieczeństwa, jaki oskarżony stworzył na drodze podejmując ucieczkę.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny za popełnienie czynu z art. 178a § 1 kk w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Taki okres w pełni odpowiada stopniowi niebezpieczeństwa, jaki oskarżony stworzył na drodze, w szczególności zaś uwzględnia naruszenie przez oskarżonego jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym – trzeźwości osoby kierującej. Jest to jednocześnie najmniejszy okres czasu, jaki został wskazany przez ustawodawcę i do którego orzeczenia sąd był zobligowany w przypadku stwierdzenia popełnienia czynu z art. 178a § 1 kk.

Na podstawie art. 90 § 2 kk sąd połączył orzeczone środki karne i orzekł łącznie 4 lata zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Swoim zachowanie oskarżony wykazał, że niezbędna jest jego czasowa eliminacja z grona kierowców.

			<p>Na podstawie art. 43a § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W przypadku popełnienia przez sprawcę przestępstwa z art. 178a § 1 kk, zgodnie z wolą polskiego ustawodawcy, świadczenie owo jest orzekane obligatoryjnie.</p> <p>Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 27.08.2019 r godz. 21.15 – 20.09.2019 r godz. 14.10.</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej</p>			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
X, XI	<p>Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 03.10.2016r w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. T. kwotę 504 zł powiększoną o VAT tytułem opłaty za wykonywaną z urzędu obronę oskarżonego.</p> <p>Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. W ocenie sądu brak jest możliwości aby koszty te w wypadku zasądzenia od oskarżonego wyegzekwować.</p>	
1Podpis		